

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นเหตุผลหนึ่งที่เป็นแรงผลักดันให้มีการปรับปรุงหลักสูตรมัธยมศึกษาในปี 2533 เด็กที่จบการศึกษาในระดับนี้ ขาดคุณภาพ ทั้งนี้จากการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของกรมวิชาการ ซึ่งได้กระทำติดต่อกันมาทุกปีในชั้นตัวประโยคของหลักสูตรพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า สาเหตุสำคัญที่ส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาของนักเรียนคือ การดำเนินการเรียนการสอนของครู ซึ่งก็สอดคล้องกับสภาพการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ว่าไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ทั้งนี้จากการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรทั้ง 2 ระดับ ของกรมสามัญศึกษา พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (กองแผนงาน 2528)

1. ปัญหาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้สรุปได้ดังนี้

- ครูไม่เข้าใจความต้องการของหลักสูตรอย่างแท้จริง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของหลักสูตรยังไม่สมบูรณ์

- โรงเรียนไม่สามารถสนองความต้องการของหลักสูตรในเรื่องการเปิดสอนวิชาชีพ ยังจัดแผนการเรียนวิชาสามัญเป็นส่วนใหญ่ ไม่สนองความต้องการ ความถนัด ความสามารถของนักเรียน

- โรงเรียนมีครู ขาด-เกิน ในบางหมวดวิชา

- เนื้อหาในหลักสูตรกว้างและมาก แต่เวลาจัดกิจกรรมมีน้อย

- โรงเรียนขาดคู่มือและเอกสารหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติการสอน สรุปได้ดังนี้

- ครูโดยทั่วไปยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ครูยังเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน

- ครูไม่ค่อยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน
- ครูสอนไม่เต็มเวลาและเต็มตามหลักสูตร
- ครูบางคนต้องทำหน้าที่หลายอย่าง ทำให้ปฏิบัติการสอนได้ไม่เต็มที่

3. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน สรุปลงได้ดังนี้

- โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การเรียนการสอน
- โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ตรงกับความต้องการ
- โรงเรียนขาดเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกและสถานที่เก็บอุปกรณ์ที่

เหมาะสม

4. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผล สรุปลงได้ดังนี้

- ครูไม่เข้าใจระเบียบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างถ่องแท้
- ครูไม่สามารถวัดผลการเรียนได้ครบทุกจุดประสงค์การเรียนรู้
- ผลการประเมินไม่ทำให้ทราบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน
- ขาดบุคลากรและเครื่องมือที่จะบริการด้านการวัดและประเมินผล

5. ปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่

น่าพอใจนัก

เมื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว พบว่าเป็นปัญหาด้านงานวิชาการทั้งสิ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับครูผู้สอน ดังนั้นการจะแก้ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนเสียก่อน ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า การนิเทศการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอน ดังที่นิพนธ์ ไทยพานิช (2529) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นความพยายามของบุคลากรทางการศึกษาที่จัดทำกิจกรรมและให้บริการกับผู้บริหารและครูในทางตรงและทางอ้อมที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนของครูเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนของนักเรียน หรือที่กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา (2529) ได้ให้ความหมายว่า การนิเทศการศึกษา เป็นความร่วมมือหรือประสานงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในอันที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลไปถึงคุณภาพการจัดการศึกษาตามเป้าหมายอย่างไรก็ดี กำลังของศึกษานิเทศก์ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่นี้เทศมีไม่เพียงพอกับการขยายตัว

ในด้านจำนวนและขนาดของโรงเรียน การนิเทศการศึกษาโดยศึกษานิเทศก์จึงไม่เพียงพอ และทำการนิเทศได้ไม่ทั่วถึง เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติงานนิเทศไปสู่ระดับห้องเรียน ได้ครบทุกโรงเรียน การนิเทศการศึกษาที่จะสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนที่ได้ผล แท้จริงควรจะเป็นการนิเทศภายในโรงเรียน

กรมสามัญศึกษาได้สังเกตเห็นความสำคัญของการแก้ปัญหาโดยการจัดการนิเทศ การศึกษาภายในโรงเรียน จึงได้กำหนดเป็นนโยบายของแผนการบริหารและพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ด้านการพัฒนาระบบบริหารและสนับสนุน ข้อ 10.6 ไว้ว่า "ปรับปรุงการนิเทศการศึกษา ให้มีความเป็นเอกภาพ จัดให้มีคณะกรรมการ พัฒนาระบบการนิเทศการศึกษาพัฒนาและนวัตกรรมการ กระบวนการนิเทศทางไกลและ การนิเทศภายในมาใช้พัฒนาบุคลากรด้านการนิเทศ ตั้งแต่การสรรหา คัดเลือกศึกษานิเทศก์ การฝึกอบรม ทักษะความสามารถ การโยกย้ายสลับงานหน้าที่ระหว่างศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารการศึกษาและอาจารย์ผู้ทำการสอน รวมทั้งพัฒนาเทคนิควิธีการนิเทศ ให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งได้วางโครงสร้างแผนงานหลักสนับสนุนและส่งเสริมข้อ 3.10.1 ไว้คือ "งานส่งเสริมการนิเทศภายในสถานศึกษา และข้อ 3.10.7 ไว้คือ "โครงการนิเทศและติดตาม ดังนั้น กรมสามัญศึกษาจึงได้มีโครงการที่จะพัฒนาระบบ การนิเทศภายในโรงเรียนโดยกำหนดชื่อโครงการว่า "โครงการส่งเสริมระบบการ นิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน "ตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (2530-2534) โดยมีขั้นตอนและเป้าหมายในการดำเนินงานตามโครงการ กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ (กรมสามัญศึกษา, 2532)

ขั้นตอนที่ 1 ทดลองหาแนวทางในการจัดการนิเทศงานวิชาการภายใน โรงเรียนระยะในการดำเนินการคือ ปีงบประมาณ 2527-2528 โดยเลือกโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 12 จำนวน 9 โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 ขยายผลการทดลองในขั้นตอนที่ 1 เป็นการดำเนินการ ของเขตการศึกษาต่าง ๆ จัดทำโครงการพัฒนาการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ขึ้นในโรงเรียนที่เป็นประธานกลุ่มโรงเรียนทุกเขตการศึกษา ดำเนินงานในปีงบประมาณ 2528-2529

ขั้นตอนที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จัดโครงการ

ส่งเสริมระบบการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนอย่างทั่วถึงในปีงบประมาณ
2530-2534 (ตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6) โดยได้วางเป้าหมายไว้คือ

พ.ศ. 2530	มีโรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่าง	140	โรงเรียน
พ.ศ. 2531	มีโรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่าง	570	โรงเรียน
พ.ศ. 2532	มีโรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่าง	1,000	โรงเรียน
พ.ศ. 2533	มีโรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่าง	1,420	โรงเรียน
พ.ศ. 2534	มีโรงเรียนปฏิบัติการตัวอย่าง	1,836	โรงเรียน

ปัจจุบันโครงการได้ดำเนินการมาถึงขั้นตอนที่ 3 ในปีงบประมาณ 2533 ซึ่งเป็นระยะที่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ได้เข้าเป็นโรงเรียนปฏิบัติการ ตามโครงการครบทั้ง 106 โรงเรียน โดยที่การดำเนินการ ถือว่าเป็นหัวใจของการปฏิบัติงาน เพราะการดำเนินการเป็นการปฏิบัติการอย่างมีระบบมีขั้นตอน งานหรือโครงการใด ๆ ที่มีขั้นตอนการดำเนินการที่เหมาะสม ย่อมนำมาซึ่งผลสำเร็จของงาน หรือโครงการในทางตรงกันข้าม งานหรือโครงการใด ๆ ที่ขาดขั้นตอนการดำเนินการอันเหมาะสม ย่อมจะประสบความล้มเหลว

โครงการส่งเสริมระบบการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของกรมสามัญศึกษาได้กำหนดแนวการดำเนินการไว้อย่างมีระบบ มีขั้นตอน ำให้โรงเรียนสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาระบบ การนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี การเลือกวิธีปฏิบัติการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ ก็ขึ้นอยู่กับสภาพโรงเรียนและท้องถิ่น รวมทั้งลักษณะปัญหา ที่โรงเรียนหรือท้องถิ่นนั้น ๆ เผชิญอยู่ กรุงเทพมหานคร มีสภาพและปัญหาที่แตกต่างจากเขตการศึกษาอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัดเจน คือ กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์รวมของความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองและการปกครอง มีความเจริญทางด้านวิทยาการมีการคมนาคมและการสื่อสารที่ทันสมัยและมีทรัพยากรที่อำนวยความสะดวกต่อการดำเนินการทางวิชาการ และการศึกษาเป็นอันมาก ปัญหาของกรุงเทพมหานครอันเกิดจากความเจริญ

ก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดังกล่าวมาแล้ว ก็ย่อมจะมีลักษณะที่แตกต่างจากปัญหาในจังหวัดอื่น ๆ เช่นกัน ส่วนสภาพของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่กว่าในเขตการศึกษาอื่น จำนวนครูมีมากกว่า จำนวนนักเรียนมากกว่า มีสภาพสังคมจิตวิทยาที่แตกต่าง การบริหารงานในหน่วยงานและการปกครองย่อมมีความยุ่งยากสลับซับซ้อนมากกว่าโรงเรียนในต่างจังหวัด ดังนั้นปัญหาของโรงเรียนในกรุงเทพมหานครจึงมีลักษณะที่แตกต่างจากโรงเรียนในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นประเด็นที่น่าจะศึกษาค้นคว้าว่า การดำเนินการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีความสลับซับซ้อนดังได้กล่าวมาแล้ว มีสภาพในการดำเนินการอย่างไร และมีปัญหาในการดำเนินการอย่างไรบ้าง เพื่อนำผลจากการวิจัยไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

คำถามที่ต้องการคำตอบ

1. โรงเรียนมีวิธีปฏิบัติในการดำเนินการอย่างไร และมีปัญหาอะไร
2. หมอควิชาวิธีปฏิบัติในการดำเนินการอย่างไร และมีปัญหาอะไร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ต้องการศึกษาคำเนินการตามแนวทางของโครงการ ส่งเสริมระบบการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีประเด็นต่อไปนี้

1. การดำเนินการของโรงเรียน
 - 1.1 การแจ้งนโยบายการนิเทศ
 - 1.2 การตั้งคณะกรรมการดำเนินการนิเทศ
 - 1.3 การกำหนดกรอบแผนงานการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
2. การดำเนินการของหมวดวิชา
 - 2.1 การสำรวจความต้องการจำเป็น
 - 2.2 การวางแผนการนิเทศ
 - 2.3 การดำเนินการปฏิบัติงาน
 - 2.3.1 การเตรียมการ
 - 2.3.2 การลงมือปฏิบัติ
 - 2.3.3 การรายงานผลการปฏิบัติงาน
 - 2.4 การประเมินผล
 - 2.5 การปรับปรุงแก้ไข

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นข้อมูลสำหรับโรงเรียนในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาการ ดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน
2. เป็นแนวทางสำหรับกรมสามัญศึกษา ในการวางแผนการขยายโครงการ เพื่อส่งเสริมการจัดการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนในโอกาสต่อไป

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

โครงการส่งเสริมระบบการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน หมายถึง โครงการที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้จัดขึ้น เพื่อสนองนโยบายของแผนการบริหารและพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (2530-2534) ข้อ 10.6 ตามโครงสร้างแผนงานหลักสนับสนุนและส่งเสริมข้อ 3.10.1 คืองานส่งเสริมการนิเทศภายในสถานศึกษา และข้อ 3.10.7 คือ โครงการนิเทศและติดตาม

การดำเนินการ หมายถึง การปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในเอกสารแนวการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ตามโครงการส่งเสริมระบบการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ซึ่งแบ่งขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 2 ส่วนคือการดำเนินงานของโรงเรียนและการดำเนินงานของหมวดวิชา

การดำเนินการนิเทศงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ตามโครงการส่งเสริมระบบการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา

การดำเนินการของโรงเรียน หมายถึง การปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานในส่วน of โรงเรียน ประกอบด้วย การแจ้งนโยบายการนิเทศ การตั้งคณะกรรมการดำเนินการนิเทศ การกำหนดกรอบแผนงานการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน

การดำเนินการของหมวดวิชา หมายถึง การปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานในส่วน of หมวดวิชา ประกอบด้วย การสำรวจความต้องการจำเป็น การวางแผนการนิเทศ การดำเนินการปฏิบัติงาน การประเมินกระบวนการดำเนินงานและผลผลิต การปรับปรุงแก้ไข

ประธานคณะกรรมการดำเนินการ หมายถึง บุคลากรในโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกและ/หรือแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการดำเนินการ

เลขานุการคณะกรรมการ หมายถึง บุคลากรในโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกและ/หรือแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการคณะกรรมการดำเนินการ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ศึกษา การวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่เป็น โรงเรียนปฏิบัติการตามโครงการส่งเสริมระบบการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ระหว่างปีงบประมาณ 2530-2533 จำนวน 106 โรงเรียน สุ่มตัวอย่างประชากรเพื่อศึกษา โดยมีวิธีการดังนี้

1.1 แบ่งโรงเรียนเป็น 4 ขนาด คือ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

1.2 สุ่มตัวอย่างตามขนาดโรงเรียน โดยคิด 50% ของจำนวนโรงเรียน แต่ละขนาดได้ 54 โรงเรียน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการโดย คิด 25% ของจำนวนโรงเรียนแต่ละขนาดได้ 27 โรงเรียน

1.3 ผู้ให้ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

ก. เกี่ยวกับการดำเนินการของโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลได้แก่

- ประธานคณะกรรมการ โรงเรียนละ 1 คน

จำนวน 54 คน

- เลขานุการคณะกรรมการ โรงเรียนละ 1 คน

จำนวน 54 คน

รวม 108 คน

ข. เกี่ยวกับการดำเนินการของหมวดวิชา ผู้ให้ข้อมูลได้แก่

- ประธานคณะกรรมการ โรงเรียนละ 9 คน

จำนวน 486 คน

- เลขานุการคณะกรรมการ โรงเรียนละ 9 คน

จำนวน 486 คน

รวม 972 คน

รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 1,080 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการของโรงเรียนมี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับการดำเนินการของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ

เป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการดำเนินการของโรงเรียน มีลักษณะเป็น

แบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของโรงเรียน

มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการของหมวดวิชา

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับการดำเนินการของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็น

แบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการดำเนินการของหมวดวิชา มีลักษณะเป็นแบบ

ตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของหมวดวิชา

มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบปลายเปิด

ฉบับที่ 3 เป็นแบบศึกษาเอกสาร มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากเครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้ โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเครื่องมือเกี่ยวกับการดำเนินการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนที่มีผู้สร้างไว้

3.2 ศึกษาเอกสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 ศึกษาคู่มือแนวการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน ของหน่วย

ศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา

3.4 สัมภาษณ์บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมระบบการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียน และขอคำปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อกำหนดโครงสร้างและรายละเอียดของเครื่องมือ

3.5 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาพัฒนาเครื่องมือตามโครงสร้างและรายละเอียดที่กำหนดขึ้น

3.6 นำเครื่องมือเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3.7 นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไข

3.8 สร้างเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้กับประชากรและกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา และขอหนังสือจากกรมสามัญศึกษาไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ สำหรับการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการนิเทศนั้น ผู้วิจัยส่งผู้ช่วยวิจัยไปเก็บข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ

5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการของโรงเรียน วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของโรงเรียน วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

5.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการของหมวดวิชา วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

5.5 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของหมวดวิชา
วิเคราะห์โดยใช้คำร้อยละ

5.6 ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร วิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำเสนอในรูปแบบ
ความเรียง

การเสนอผลการวิจัย

แบ่งออกเป็น 5 บท ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์
ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย
วิธีดำเนินการวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 กล่าวถึง ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 กล่าวถึง วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย
วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับขั้นตอนในการวิจัย